

[Jytte Hilden]

Socialdemokratiets holdning, at der burde være samme forhold for Fredsfonden som for f.eks. Greenpeace. Men det er nu engang en forudsætning, når man har nogle aftaler, at alle parter bliver enige om, at disse aftaler skal ændres, og på hvilken måde disse aftaler skal ændres. Derfor holder vi os til de aftaler, vi har, men arbejder fortsat for at løse problemerne med hensyn til Fredsfonden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om husdyrsygdomme.
Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 15/12 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

Dette er et lovforslag, der har haft en interessant forhistorie og en forhistorie, der ikke tjente den tidligere landbrugsminister til ros. Det er nemlig et forslag, som vi har haft brug for i lang tid, og den forvirring og panik, der greb landbrugsministeren sidste år, da sagen blev behandlet, var ikke gavnlige, hverken for landbruget eller for Danmarks omdømme.

Det, det drejer sig om, er, at vi skal have en god lov om husdyrsygdomme, for at dansk landbrug kan bevare en god position som producent af sunde og rene landbrugsprodukter, og derfor er det vigtigt, at den danske veterinærstatus fastholdes og udbygges, og her er det vigtigt at have en god lovgivning. Vi oplevede mund- og klovsyge-situationen i 1982 og havde

på det tidspunkt et gammelt lovsæt som grundlag for det arbejde, der foregik. Det var ikke hensigtsmæssigt, og derfor har der siden den tid været arbejdet på at lave en bedre lovgivning.

Noget andet er, at ændrede produktionsmønstre, bl.a. med mere intensive produktionsformer, har medført nye former for produktionsbetingede sygdomme, og den slags sygdomme skal bekæmpes, og det skal først og fremmest gøres ved langsigtede og forebyggende foranstaltninger, og derfor er det sygdomsforebyggende bekæmpelsesarbejde meget vigtigt. Landbruget er fuldt opmærksom på det; bl.a. ser vi, at landbruget ofte beder samfundet om at yde store millionbeløb til hjælp i dette arbejde.

Derfor var det glædeligt, at der sidste år kom et forslag, der kunne bruge og styrke dette arbejde, og danske slagterier lagde da også op til, at det skulle være en stor fordel for dansk landbrug; således sagde de i det sidste nummer af deres blad, DS-Nyt, i december 1986 om sygdomsforebyggelse i overskriften: »Det skal bare gøres, sygdomsforebyggelse betaler sig«.

Derfor var det selvfølgelig noget af en spand koldt vand i hovedet, at landbrugsministeren, fordi enkelte grupper inden for landbruget mente, at der var for mange bemyndigelser i lovforslaget, hovedkuld tog det tilbage og meddelte, at det ikke kunne fremsættes.

Vi fremsatte så lovforslaget i stedet, og det fik en pæn behandling fra nogle partier her i Folketinget, men regeringen mente ikke, det var brugeligt, og så kommer den nye landbrugsminister – det er måske, fordi den anden landbrugsminister ikke klarede det så godt, at han er her – med et lovforslag i dag, der i store træk minder om det, der dengang blev diskuteret så voldsomt. Ja, nogle steder ser det næsten ud, som om man har haft travlt med bare at finde nogle andre ord eller nogle andre måder at sætte ordene sammen på, for der står det samme, som der stod i det andet lovforslag – forskellen er ikke så stor.

Derfor er vi principielt positivt indstillet over for lovforslaget. Vi har nogle enkelte spørgsmål. F.eks.: Er det hensigtsmæssigt i § 27 at drage genteknologien ind her? Giver det nogle problemer i forhold til lovgivningen på Miljøministeriets område? Bliver der lagt op til nogle kompetenceproblemer her?

[Bjørn Westh]

Et andet spørgsmål: Registrering af medicin hos dyrlæge eller hos landmanden selv, hvor er det bedst? Det er noget af det, vi vil drøfte i udvalget. Jeg tror, det er vigtigt, at vi i markedsføringen over for udenlandske købere af danske landbrugsprodukter kan sige, at vi har fuldt styr på, hvilken slags og hvor meget medicin der bruges i dansk landbrug.

Det tredje spørgsmål: Det veterinære vaccindevalg i § 40 skal have godkendt sine præparater i Sundhedsstyrelsen. Er der noget bureaukrati i det? Er det en uhensigtsmæssig omvej, eller er det en rimelig regel? Vi vil også gerne drøfte erstatningsreglerne. Endvidere vil vi gerne se på, om der er for mange bemyndigelser i lovgivningen, men her vil jeg dog gerne sige, at der skal være bemyndigelser i en lovgivning, hvor der kan opstå pludselig sygdom, og hvor man skal kunne handle. Derfor er bemyndigelser nødvendige, men man kan jo godt se på, om der er for mange.

Endelig er der spørgsmålet om ikrafttrædelsen. Hvorfor skal den skydes så forholdsvis langt ud, som der er lagt op til?

Grove (KF):

Med den udvikling, der sker i landbrugets struktur og i landbrugets måde at holde husdyr på, er det klart, at en lov, der stammer fra 1920, skal moderniseres og vel også helst forenkles, og det synes jeg også man lægger op til her på en del områder. Man får sammenskrevet 12-15 love i én, og det er i hvert fald en stor fordel for dem, der skal bruge loven bagefter.

Der er også kommet forenkling ind i den på mange områder, men en del af forenklingen består vel også i, at man bemyndiger landbrugsministeren i stedet for at udtrykke bestemmelserne i loven. Jeg erkender selvfølgelig, at man på mange områder i en lov som denne her må have nogle bemyndigelser. Vi ved ikke, hvilke sygdomme vi har om 5 eller 10 år, og hvor hurtigt man skal gribe ind, og derfor skal der selvfølgelig være bemyndigelser i loven, men der kan jo godt være andre steder, hvor der står en bemyndigelse, og hvor vi måske lige så godt kunne tydeliggøre bestemmelsen eller i hvert fald få en tydelig tilkendegivelse af, hvordan man vil administrere den.

Jeg synes, der er en anden ting, der ikke er en forenkling. Man lægger op til megen registrering og kontrol. Jeg ved da godt, at det er nød-

vendigt med kontrol, og at man skal vide noget om tingene, men jeg synes nok, det er lovlige meget, man her lægger op til. Landmanden skal tilmelde, når han får besætning, han skal melde afgang, han skal registrere, og når han skal sende besætningen til slagting, skal der dokumenter med, osv. osv. En del af det er nok nødvendigt, men jeg tror alligevel, en af de ting, vi skal se på i udvalget, er, om vi ikke kan forenkle det lidt.

Jeg har også lagt mærke til registreringen vedrørende landmænd og handelsmænd. Jeg vil gerne have helt klarlagt, at den omstændighed, at to landmænd handler sammen, ikke betyder, at de skal registreres på både kryds og tværs som handelsmænd. Jeg ved godt, at der i bemærkningerne står noget om det, men jeg mener alligevel, at den ene af paragrafferne i hvert fald kan misfortolkes.

Hvad angår registrering af medicinforbrug, kan dyrlægerne selvfølgelig godt gøre det, men det vil ikke give et indtryk af, hvad der bliver brugt i landbruget. Mange af de recepter, vi udsteder, kan jo bruges gentagne gange, og derfor kan en dyrlæge aldrig give oplysninger om, hvor meget medicin den pågældende landmand har brugt, og vi ved jo også, at landmænd er praktiske: Hvis én landmand har fået medicin, sker det tit, at en del af den bliver brugt af naboerne. Derfor giver den registrering, man vil lave hos dyrlægerne, altså ikke udtryk for, hvor meget medicin man bruger i landbruget. Det er nok også en af de ting, vi skal se på.

Jeg har også lagt mærke til, at man lægger mange opgaver ud både til landbruget og til dyrlægerne efter denne lovgivning, men der står ikke noget om årsværk i den sammenhæng. Derimod står der årsværk, når man ser på, hvad staten skal bruge for at administrere det: Veterinærdirektoratet, Serumlaboratoriet osv. skal have flere ansat; i alt giver denne lovgivning årsag til, at der skal ansættes op til 15 årsværk mere. Jeg tror, vi skal prøve, om vi kan forenkle det lidt mere.

Det sidste, jeg vil nævne, og som jeg også mener er vigtigt, når man vil forebygge sygdomme, er spørgsmålet om, hvordan betalingen sker ved mistanke om sygdom og ved sygdom. Der står, at det er noget, landbrugsministeren vil tage stilling til, men jeg vil gerne her sige, at man især ved mistanke oftere vil få fat i sygdommene, hvis man ved, at der også på mistan-

[Grove]

ke bliver betalt af det offentlige. Jeg ved godt, at man kan tale om misbrug, men det har vi jo andre regler der kan stoppe for. Jeg tror, det er noget af det, der skal overvejes, men jeg går ud fra, at det er nogle af de ting, vi kan diskutere videre under udvalgsbehandlingen og eventuelt i samråd med landbrugsministeren til den tid.

Jeg vil gerne anbefale, at vi får en hurtig sagsbehandling, for vi har brug for denne nye lovgivning.

Inger Harms (SF):

Så kom landbrugsministerens forslag til en mere moderniseret udgave af lov om husdyrsygdomme – en modernisering, der kan være hårdt tiltrængt, når man ved, at gældende lov stammer fra 1920. Ét år blev loven forsinket, og det havde vel ikke været nødvendigt, men ministeren valgte dengang at tage hensyn til dem, der malede fanden på væggen, som det vist hedder. Mon ikke man har fortrudt det nu? Lovforslaget var jo ikke alene ministerens værk.

På nogle områder kan sundhedstilstanden uden tvivl forbedres. Frem for alt har vi folkesundheden at tage vare på. Derfor er det vigtigt, at vi har en lov, der lægger stor vægt på det forebyggende arbejde, på overvågning og på bekæmpelse. Dette er SF helt med på, og vi medvirker også gerne til, at det som noget nyt lovfæstes, at landmænd får erstatning ved driftstab som følge af nedslagning. Det er kun ret og rimeligt. Det er ikke kun den enkelte landmands økonomi, der her berøres; det er på længere sigt hele samfundets økonomi, der vil blive inddraget.

Bemærkningerne til § 29 om en maksimumsindsats lyder fornuftige, især hvor det drejer sig om meget store koncentrationer af husdyr. I forslaget bemærkninger lægges der ikke skjul på, at årsagerne til de smitsomme sygdommes opståen for det meste er helt andre ting end i 1920. Ændrede produktionsmønstre, der bl.a. indebærer større samlinger af dyr, mere intensive produktionsformer og ændrede fysiske rammer for produktionen har medført øget risiko for produktionsbetingede sygdomme, for smittespredning og for øgede udgifter for det offentlige i tilfælde af, at der kræves nedslagning af sygdomsramte besætninger.

Derfor ærgrer det os, at der til trods for forslaget gentagne omtale af, at sygdomme også kan stamme fra miljø- eller produktionsmæssige forhold, til forskel fra det oprindelige udkast ikke er tale om nogen som helst dyreværnmæssige forhold. Hvad er der f.eks. blevet af det gamle forslags § 22, hvori man havde den regel, at landbrugsministeren for at hindre smittespredning og sikre, at dyr holdes under sundhedsmæssigt forsvarlige forhold, kan fastsætte regler om indretning og drift af virksomheden, bygninger, stalde, arealer og lignende steder, hvor dyrene holdes eller bringes sammen? Hvor er forebyggelsen henne her? Her har Landboforeningerne sandelig fået både i pose og i sæk. De bad om en omformulering. Nu er hele paragraffen strøget.

Men det er da rart at se, at det ikke er på alle områder, ministeren har givet efter. Retten til adgang for dertil bemyndigede personer uden retskendelse er opretholdt, selv om bemærkningerne hertil er ført med søsters hånd, men det gør jo heller ikke noget, når bare paragraffen er der.

Det ærgrer os også, at ministeren har slækket på bestemmelsen om registrering af medicin. Det var jo netop et punkt, der blev rost meget bl.a. af Levnedsmiddelstyrelsen – en styrkelse af den forebyggende indsats, der vil kunne medføre en ønsket effektivisering af den efterfølgende levnedsmiddelkontrol, blev der sagt.

Nu er det jo ikke sådan, at al medicin købes hos dyrlægen; jeg har forstået, at der foregår et stort postordresalg. Vil dette blive registreret pr. brug? Og hvad med den medicin, man anskaffer sig på anden vis? En obligatorisk forebyggende sundhedstjeneste må være konsekvensen for et samfund, der vil opretholde en høj sundhedsstandard og en stor eksport, og samfundet må tage del i udgifterne hertil. Jeg tror, at det i forbindelse med, at vi taler så meget om forebyggelse, er vigtigt, at vi ser på dyrlægernes uddannelse. Er den tidssvarende med henblik på forebyggelse, eller er den udelukkende baseret på behandling? Forskning i bygninger, stalde og produktionsmetoder er vigtig.

SF vil se meget nøje på lovforslaget for at se, hvordan vi kan styrke det forebyggende sundhedsarbejde, f.eks. også med henblik på særlige incitamentter dertil.

Henrik Toft (V):

Det er vigtigt, at vi har en lov om husdyrsygdomme, der passer til nutiden; derfor er Venstre også tilfreds med, at dette lovforslag er fremsat, hvorved de 13 love, der hidtil har været gældende, bliver afløst af én.

Når det er sagt, vil jeg godt sige, at vi har i grunden været rimeligt gode til at tackle problemerne i forbindelse med bekæmpelsen af forskellige husdyrsygdomme, som man stadig væk har problemer med i andre lande. Det betydte med kalvekastning og fortsatte med tuberkulose, og nu er vi kommet langt i bekæmpelsen af IBR og Aujeszkysygen. Dette er selvfølgelig medvirkende til, at det har været muligt for dansk landbrug at afsætte sine produkter til højere priser, end man kan andre steder. Det er der også brug for, for når dyr skal behandles godt, forudsætter det selvfølgelig, at landmændene tjener nogle penge, og det er det lidt skralt med i øjeblikket. En god pasning kan jo godt sættes lidt til side, når der er for mange dyr, der skal passes, og der er nu ikke noget, der er så godt, hvad enten det drejer sig om sundhed for mennesker eller trivsel for dyr, som en god pasning; den skal der være tid til.

Jeg synes da også, at når vi nu snakker om dette, skal vi nævne, at de fordele, der har været med dansk landbrugs kvalitetsprodukter, har ført med sig, at det ikke er danske landbrugsprodukter, der fylder op i EF's overskudslagre. Kornlagrene er væk, smørlagrene er halveret, og det er i hvert fald heller ikke dansk skummetmælkspulver, der ligger på lager.

Den udvikling skulle gerne fortsætte, og her til kan vi bl.a. også bruge en moderne husdyrsygdomslov, som tager forbehold for de problemer, der måtte opstå fremover.

Jeg vil da også godt nævne, at det seneste eksempel, vi har på en situation med en smitsom sygdom, som blev tacklet gevaldigt godt, mens hr. Bjørn Westh var landbrugsminister, var mund- og klovsygen, som hurtigt blev klaret på daværende tidspunkt. Det er selvfølgelig sådanne situationer, vi skal kunne tage højde for, og derfor er Venstre tilfreds med det forslag, som foreligger her.

Det er klart, at i den sammenhæng må vi også have et afsnit med om den nye genteknologi, og det er også med i lovforslaget.

Venstre vil i hvert fald gerne være med til, at vi så hurtigt, som det kan lade sig gøre, får dette

lovforslag behandlet rimelig godt i udvalget og så får det vedtaget.

Larsen-Ledet (RV):

I Det Radikale Venstre synes vi, det er prisværdigt, at landbrugsministeren nu kommer med forslag om en ny lov om husdyrsygdomme, som er mere rationel, mere tidssvarende.

Det er helt klart, at der er sket store ændringer i produktionsformerne. Vi ser ændringer i produktionsstrukturen, som medfører øgede risici for sygdomme og for smittespredning.

Nu er det vel usædvanligt, at en lov kan leve i så mange år, altså fra 1920 til nu, og derfor er det sådan set imponerende, at vi har kunnet bruge denne lov i så mange år. I den nye lov er der imidlertid lagt mere vægt på det forebyggende arbejde, og det mener vi fra radikal side er rigtigt.

Vi synes også, det er godt og rigtigt, at hvis dyrlæger og laboratorier konstaterer farlige sygdomme hos husdyr, kan der blive tale om tilsyn med de pågældende besætninger.

Vi kan i Det Radikale Venstre i det store og hele tilslutte os lovforslaget, men vil forbeholde os ret til at se på enkelte detaljer i det under udvalgsarbejdet. Bl.a. vil vi gerne se nærmere på, om det virkelig er nødvendigt, at landbrugsministeren skal have så mange beføjelser, som der er nævnt i forslaget. Jeg tror, der er tale om 47 bemyndigelser i forslaget, som har ca. 70 afsnit, så det er kolossalt mange beføjelser, landbrugsministeren får.

Vi er helt indforstået med, at netop på dette område kræves der fleksibilitet og mulighed for hurtig handling, og også at der skal være beføjelser, men vi vil alligevel gerne have lov til under udvalgsarbejdet at se på, om det ikke i nogle af tilfældene kunne præciseres lidt klarere, hvad beføjelserne kan omfatte.

Emmert Andersen (CD):

Hovedsigtet med det foreliggende lovforslag er jo forebyggelse, og det kan alle tilslutte sig, også CD selvfølgelig. Samtidig betyder lovforslaget en vis modernisering, som vi også kan tilslutte os. Da sygdomsbekæmpelse og sygdomsforebyggelse ikke blot er en opgave for landbruget, men også en samfundsmæssig opgave, hilser vi med tilfredshed, at det offentlige i et vist omfang vil medvirke ved finansieringen. Det, der er væsentligt for, at vi kan bevare en

[Emmert Andersen]

eksport og dermed få valutaindtægter, er jo til lid til den sundhedstilstand, vore dyr har, og derfor mener vi, det er et rigtigt forslag, som vi vil takke ministeren for at han har fremsat.

Der er mange bemyndigelser i lovforslaget, det erkender vi, men vi har også ment, at de er nødvendige. Vi kender jo ikke fremtiden.

CD vil tilsige et positivt udvalgsarbejde.

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiet har også set på dette lovforslag om husdyrsygdomme og må indrømme, at vi egentlig talt blev lidt forbløffede over, at det tog så mange år at få moderniseret de lovgivninger, der foreligger netop på dette felt. En meget stor del af den lovgivning, der nu er til diskussion i dag, er jo blot en modernisering af gældende lov; der er dog også en forenkling på visse punkter, og som det er blevet sagt heroppefra, kan det give lidt frygt for øget bureaukrati.

Alt det vil vi meget gerne se på under udvalgsarbejdet, men jeg synes nok, at noget af det vigtigste i dette forslag er, at det giver landmanden en mulighed for at forebygge sygdomme og for at klare sig endnu bedre, end han har mulighed for i dag. Dermed tror jeg nok der er en chance for, at ikke blot landmanden, men også husdyrene kan overleve på en sund og god måde, og derfor ser jeg frem til udvalgsarbejdet, som vi vil se meget positivt på.

Glønborg (KrF):

Jeg vil gerne gratulere landbrugsministeren med fremsættelsen af dette lovforslag. Det bliver en lettelse både for ministerium, landmænd, dyrlæger og mange flere travle mennesker, at 13 love nu afløses af én – og så endda en moderniseret lov.

Jeg er ikke betænkelig ved de bemyndigelser, som i henhold til loven gives ministeren; det er jo egentlig en erkendelse af, at problemer på dette område kan opstå hurtigt, og at nye metoder til løsning af problemerne kan vise sig hurtigt. En alt for detaljeret lovgivning kan virke forsinkende. Ministeren kan handle hurtigere, når det er nødvendigt, og jeg regner med, at både den nuværende landbrugsminister og kommende landbrugsministre vil rådføre sig både med det politiske bagland og med de eksperter, der er på området, før de udnytter deres bemyndigelse. Jeg mener derfor, at vi trygt kan

arbejde for en vedtagelse af dette udmærkede og nødvendige lovforslag.

Ib Jakobsen (FK):

I Fælles Kurs er vi naturligvis også indstillet på at værne om de danske husdyr og sikre, at de ikke bliver ramt af sygdomme, virus, epidemier og andet djævelskab. Derfor bekymrer det mig selvfølgelig også, at vi nu gennem de sidste 15-16 år, eller hvor meget det efterhånden kan blive, har været ramt af dette århundredes største epidemi, nemlig vores medlemskab af EF. Jeg må også indrømme, at det, der bekymrer mig mest, ikke er udsigterne til en oksebremse-larveinvasion, som jo fortrinsvis rammer køerne, idet vi har set vores landbrugsminister hylde de principper, der nu er gældende på grund af vores medlemskab af EF: at man skal slå køerne for panden og smide dem på møddingen eller destruere dem, mens man så fra EF-landene importerer mælk. Det er sådan, at siden vi blev medlem af EF, er dansk landbrug reduceret med 60.000, således at der nu er mindre end 90.000 landbrug tilbage i Danmark. Det er ikke på grund af mund- og klovsyge, oksebremselarveinvasion eller andet, men fordi man har nogle vanvittige, sindssyge direktiver fra EF, som kvæler dansk landbrug. Men selvfølgelig, hvis man med hensyn til flagermus, hønsefarme, hønsegårde, afrikanske heste, og hvad man ellers kan have tilbage i dansk landbrug, har intentioner om at sikre mod sygdomme, virus og andet, har det naturligvis også Fælles Kurs' støtte.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Nu fik vi jo beskrevet af Fælles Kurs, hvordan situationen var for dansk landbrug i Fællesmarkedet. Det kunne da være interessant, om vi kunne få en lige så nøjagtig beskrivelse af, hvordan dansk landbrugs forhold ville have været, hvis vi ikke havde været i Fællesmarkedet.

(Kort bemærkning).

Ib Jakobsen (FK):

Man kan jo sige, at risikoen for, at man gør forsøget, ikke er overvældende stor, men konsekvensen er så, hvis vi ikke kommer ud af Fællesmarkedet, at vi om få år vil være i den situation, at vi ikke længere har landbrug tilbage.

[Ib Jakobsen]

Som jeg sagde, har vi i øjeblikket kun 90.000 landbrug. Det, som økonomerne har beregnet, er, at med den politik, der føres, og som udstikkes af EF, vil tallet inden 1990 være reduceret med yderligere 8.000. Jeg må derfor sige til det, som blev sagt af Venstres ordfører, at risikoen ved at melde sig ud af EF kan nu ikke være så stor.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Jeg må konstatere, at den beskrivelse, som jeg bad om, fik jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Ib Jakobsen (FK):

Til hr. Henrik Toft. Det, der er sagen, er, at hvis man følger de direktiver, der udstedes af EF, står man i den situation, at man skal slå danske køer for panden. Hvis vi ikke var medlem af EF, var vi ikke blevet nødt til det. Så kan det selvfølgelig være, at risikoen for oksebrucelasearveinvasion bliver større, det skal jeg ikke kunne sige.

Men på grund af vores medlemskab af EF er vi også nødt til at smide danske svin på møddingen, samtidig med at vi skal importere svinekød fra EF til videre forarbejdning. Hvis vi ikke var medlem af EF, kunne vi slagte vores egne svin og sende dem på slagteriet til forarbejdning dér. På den måde kunne man også bevare nogle slagteriarbejdspladser, og det var vel heller ikke så tosset. Eller det er det måske? Hvis hr. Henrik Toft synes, det er tosset, så kom herop og sig det! Så skal jeg bede om ordet til en kort bemærkning igen.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil gerne først takke for den helt generelle velvillige modtagelse, lovforslaget har fået her i dag. Jeg er enig med hr. Bjørn Westh i, at det er et godt lovforslag, og at det indeholder en tiltrængt revision af de mange bestemmelser på dette område.

Jeg forstår godt, at der er mange af ordførerne, der har udtrykt interesse for i udvalget at se nærmere på de mange enkeltbestemmelser, detaljbestemmelser, som findes i et sådant lovkompleks, og dem synes jeg det kan være overordentlig nyttigt at få en indgående drøftelse af.

Jeg skal derfor her begrænse mig til at kommentere et par af de bemærkninger, der fra ordførernes side er gjort.

For det første med hensyn til de mange bemyndigelser: Det er uundgåeligt i en lov af denne karakter, som skal dække et sådant område, at der bliver en ganske stor del bemyndigelser. Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke ønsker én eneste bemyndigelse, som ikke er nødvendig for at opfylde lovens formål, men det er efter min opfattelse meget afgørende for en effektiv bekæmpelse og forebyggelse, at der kan gribes hurtigt ind. Der er nævnt erfaringer for det, og man kan her igen henvide til behovet ved mund- og klovsyge. Der skal imidlertid ikke herske den mindste tvivl om, at det er min hensigt, at anvendelsen af lovens bemyndigelse skal ske i et nært samarbejde med de berørte parter, hvilket også er kommet til udtryk i bemærkningerne til lovforslaget.

Også den vægt, der i forslaget lægges på det forebyggende arbejde, har været fremført her. Efter min opfattelse er et overordentlig vigtigt led i hele lovforslaget styrkelsen af den forebyggende indsats. Udviklingen i de lande, der ligger forrest på landbrugsområdet, peger klart og tydeligt i den retning. Der spares i øvrigt mange penge, hvis vi i større omfang kan holde husdyrbesætningerne fri for sygdomme, og samtidig sikrer vi bedst sunde landbrugsprodukter, når vi starter helt ude i stalden hos den enkelte landmand. Jeg har også forstået på ordførerne, at det er der stor enighed om.

Med hensyn til registrering af medicinforbruget finder vi, at det mest hensigtsmæssigt sker hos dyrlægen.

Jeg vil også godt knytte en enkelt kommentar til de bemærkninger, der er faldet om afsnittet om genteknologi og risikoen for overlappning.

Normalt er det vel sådan, at hovedvægten i de bestemmelser, som findes angående genteknologi og anvendelsen af den, lægges på hensynet til forbrugeren af et eventuelt – det hedder det vist – genmanipuleret produkt, men det, som er hensigten i lovgivningen her, er, at der tages hensyn til dyrene. Vi skal huske, at dette er en husdyrsygdomslov og altså også en forebyggelseslov, så det, der er tale om i de afsnit, der er i dette lovforslag, er hensynet til husdyrene i forbindelse med anvendelse af genteknologi.

[Landbrugsministeren]

Jeg vil endnu en gang takke for den gode tilslutning, lovforslaget har fået, og ser frem til udvalgsarbejdet.

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne takke landbrugsministeren for hans bemærkninger om, at der er penge at tjene i forebyggende sundhedsarbejde. Det prøvede jeg at anføre over for en forsamling af landmænd i Herning i april sidste år, men det mødte ikke umiddelbart jubel. Jeg er dog fuldstændig enig i synspunktet, og jeg er glad for, at landbrugsministeren også mener, at vi skal styrke den forebyggende indsats.

Det, der især får mig til at tage ordet igen, er det spørgsmål, SF bragte op: hvorvidt der i henhold til dette lovforslag er adgang til at stille krav til f.eks. staldens indretning, og om der er en svækkelse i dette lovforslag i forhold til det lovforslag, Socialdemokratiet fremsatte sidste år. Jeg synes, det er et berettiget spørgsmål, SF stiller, for man kan måske blive en lille smule betænkelig, når man læser bemærkningerne til lovforslagets § 9, hvori den bestemmelse nu findes. Der står i § 9, at de foranstaltninger, ministeren kan træffe med hensyn til staldindretning, kun drejer sig om forebyggelse af spredning af smitsomme sygdomme. Jeg vil da gerne spørge ministeren, om man ikke skal forstå § 9 sådan, at hvor der er produktionsbetingede sygdomme, f.eks. hvor staldindretningen medfører, at dyrene lider og derfor får sygdomme, eller hvor klimaet i stalden er dårligt og dyrene derfor får sygdomme, kan der også stilles krav til staldindretning for at undgå disse produktionsbetingede sygdomme. Jeg mener faktisk, det er vigtigt at undgå den slags ting, ligesom det er vigtigt, at vi har nogle muligheder for også at være opmærksom på det i lovgivningen.

Så vil jeg først sige tak til hr. Henrik Toft for de pæne ord, han sagde, og dernæst sige, at når vi nu nævner, at der ikke er så mange produkter på lager i Danmark, som der måske er i andre EF-lande, skal vi huske, at når vi eksporterer fetaost, så betaler EF-Fællesskabet ikke en lagerafgift for os, men de betaler faktisk halvdelen af, hvad osten koster, og det er måske ikke så svært at sælge produkter, hvis man får halvdelen af prisen betalt af de offentlige kasser.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg kan oplyse i anledning af hr. Bjørn

Wesths spørgsmål, at det ikke er hensigten med denne lov at sætte dyreværnsmæssige eller husdyretiske bestemmelser op, men at den alene sigter mod husdyrsygdomme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om visse hovedlandejevsstrækninger.

Af trafikministeren (Nør Christensen).
(Fremsat 2/12 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Sonja Mikkelsen (S):**

Det foreliggende lovforslag om visse hovedlandejevsstrækninger er spinkelt på to måder, dels ved sit begrænsede omfang, der afslører, at regeringen skubber en række påtrængende opgaver foran sig, dels ved at en række tilknyttede problemstillinger ikke er løst.

Lovforslaget er naturligvis præget af den aftale, Socialdemokratiet indgik med regeringen i juni 1986 om en fast forbindelse over Storebælt og færdiggørelsen af motorvejen i Jylland. Som konsekvens af denne aftale havde det været naturligt, om regeringen havde fundet flere penge til vejanlæg i de kommende år, så andre påtrængende opgaver ikke udskydes som følge af aftalen. Men det er ikke sket – tværtimod.

I 1987 reduceredes vejanlægsbudgettet med en fjerdedel fra 800 mio. kr. til 600 mio. kr., og i 1988 er der sket en tilsvarende drastisk reduktion.